

Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF [...] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national praksis, hvorefter en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold til et familiemedlem kan afslås af hensyn til den offentlige orden på grund af domfældelser under et tidligere ophold i den pågældende medlemsstat, hvorved der på grundlag af kriterierne i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 2. august 2001, *Boultif mod Schweiz*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, og af 18. oktober 2006, *Üner mod Nederlandene*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, foretages en interesseafvejning mellem hensynet til det pågældende familiemedlems interesse i at udøve retten til familiesammenføring i Nederlandene på den ene side og hensynet til den nederlandske stats interesse i at beskytte den offentlige orden på den anden side?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Polen) den 11. juni 2018 — Lexitor Sp. z o.o. mod Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka med hovedsæde i Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. med hovedsæde i Wrocław, mBank S.A. med hovedsæde i Warszawa

(Sag C-383/18)

(2018/C 294/41)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lexitor Sp. z o.o.

Sagsøgte: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka med hovedsæde i Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. med hovedsæde i Wrocław, mBank S.A. med hovedsæde i Warszawa

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 16, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at en forbruger ved indfrielse før tiden af sine forpligtelser i henhold til en kreditaftale har ret til reduktion af de samlede kreditomkostninger, herunder også de omkostninger, hvis størrelse ikke afhænger af den pågældende kreditaftales løbetid?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. juni 2018 — Arriva Italia Srl m.fl. mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sag C-385/18)

(2018/C 294/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA og Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Sagsøgt: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Præjudicielle spørgsmål

Udgør en foranstaltning, hvorefter en aktør inden for jernbanetransportsektoren modtager et lovbestemt indskud på 70 mio. EUR under betingelserne i lov nr. 208 af 28. december 2015 (artikel 1, stk. 867), som ændret ved lovdekret nr. 50 af 24. april 2017, og det nævnte indskud efterfølgende overdrages til en anden økonomisk aktør uden offentligt udbud og vederlagsfrit, under de beskrevne faktiske og retlige omstændigheder, statsstøtte som omhandlet i artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Er nævnte støtte i bekræftende fald da under alle omstændigheder forenelig med EU-retten, og hvilke følger har det, at foranstaltningen ikke er blevet anmeldt i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, TEUF?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederlandene) den 11. juni 2018 — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA
mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Sag C-386/18)

(2018/C 294/43)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Præjudicielle spørgsmål

- 1a) Er artikel 66, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014⁽¹⁾ af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (forordning 508/2014), der bestemmer, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond »støtter« forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner som omhandlet i artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013⁽²⁾ af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (forordning 1379/2013) til hinder for, at en medlemsstat over for en producentorganisation, der har indgivet ansøgning om en sådan støtte, gør gældende, at medlemsstaten på tidspunktet for ansøgningens indgivelse ikke havde åbnet mulighed for, at en sådan ansøgning kunne indgives for en bestemt kategori af udgifter (i det foreliggende tilfælde udgifter til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner) eller for en bestemt periode (i dette tilfælde året 2014), hverken i sit af Europa-Kommissionen godkendte operationelle program eller i de nationale forskrifter om støtteberettigede udgifter?
- 1b) Har det for bevarelsen af spørgsmål 1a nogen betydning, at producentorganisationen i henhold til artikel 28 i forordning 1379/2013 har pligt til at forelægge en produktions- og afsætningsplan for medlemsstaten og efter medlemsstatens godkendelse af produktions- og afsætningsplanen har pligt til at gennemføre den?
- 2) Såfremt spørgsmål 1a besvares således, at artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 er til hinder for, at en medlemsstat over for en producentorganisation, der har indgivet en ansøgning om støtte til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner, kan gøre gældende, at medlemsstaten ikke havde åbnet mulighed for en sådan ansøgning på det tidspunkt, da ansøgningen blev indgivet, kan den pågældende støtteansøger da direkte af artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 udlede et retsgrundlag for et krav på den pågældende støtte over for sin medlemsstat?